

[RELACJA + ZDJĘCIA] Za nami premiera adaptacji sztuki „Brat naszego Boga” Karola Wojtyły w Rzymie!

Karol Wojtyła w swojej sztuce „Brat naszego Boga” porusza znów aktualny problem rewolucji i sprawiedliwego gniewu skrzywdzonych mas. Odkrywa on, że droga Brata Alberta wypływająca z wewnętrznej wolności, była lepszym rozwiązaniem niż szła rewolucji, która doprowadziła do ogromnych zniszczeń – mówił do licznie zgromadzonych widzów Jarosław Kilian, reżyser spektaklu „Brat naszego Boga” zaprezentowanego z okazji 103 rocznicy urodzin Jana Pawła II i 3 rocznicy powołania Instytutu Kultury św. Jana Pawła II współprowadzonego przez Fundację Świętego Mikołaja (wydawcę Teologii Politycznej).

18 maja, w dzień 103. rocznicy urodzin Jana Pawła II i 3. rocznicy powołania Instytutu Kultury św. Jana Pawła II, w kościele św. Dominika i Sykstusa na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza z Akwinu w Rzymie odbył się spektakl *Brat naszego Boga* Karola Wojtyły, wyreżyserowany przez Jarosława Kiliana i odegrany przez studentów programu „JP2 Studies”. To już druga autorska interpretacja dzieł Karola Wojtyły dokonana przez studentów Angelicum z różnych stron świata, którzy czytali dzieło Polaka pod okiem prof. Kiliana – rok temu, w tej samej formule, odbyła się premiera sztuki *Hiob*.

Dramat *Brat naszego Boga* został napisany przez młodego wikariusza Karola Wojtyłę w drugiej połowie lat czterdziestych, niedługo po jego powrocie ze studiów na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza z Akwinu (Angelicum) w Rzymie. Dzieło skupia się na postaci polskiego malarza i zakonnika, św. Brata Alberta, czyli Adama Chmielowskiego, który porzucił karierę artystyczną, by poświęcić się służbie ubogim. W książce *Dar i Tajemnica* Wojtyła już jako Papież pisał: „Dla mnie jego postać miała znaczenie decydujące, ponieważ w okresie mojego własnego odchodzenia od sztuki, od literatury i od teatru, znalazłem w nim szczególnie duchowe oparcie i wzór radykalnego wyboru drogi powołania”.

*Wybór powołania i dążenie do
zgody z sobą – to historia
zarówno Brata Alberta, jak i
Karola Wojtyły*

Motyw przewodni
sztuki – wybór
powołania i dążenie
do zgody z sobą – to
historia zarówno
Brata Alberta, jak i
Karola Wojtyły, który

ostatecznie zrezygnował z pisarskich i teatralnych aspiracji, by skupić się na duszpasterskiej posłudze. To również historia zmagania się różnych wizji świata i człowieka – w tym szczególnie obrazu więzi międzyludzkich i koncepcji sprawiedliwości. Obie epoki, w których żyli dwaj Polacy, naznaczone były napięciem między indywidualistyczną wizją odpowiedzialności człowieka za swój los, a rewolucyjną ideą walki klas. Brat Albert, a za nim wikariusz Karol Wojtyła, widzieli jeszcze inną drogę: drogę wspólnotowej, braterskiej solidarności.

Uroczyste wydarzenie, które gościło w barokowym wnętrzu kościoła św. Dominika i Sykstusa, rozpoczęło się od krótkiego wystąpienia o. Cezarego Binkiewicza OP – dyrektora Instytutu Kultury św. Jana Pawła II – i Jarosława Kiliana, reżysera sztuki. – *Karol Wojtyła w swojej sztuce porusza znów aktualny problem rewolucji, marksizmu i sprawiedliwego gniewu skrzywdzonych mas. Odkrywa on, że droga Brata Alberta wypływająca z wewnętrznej wolności, była lepszym rozwiązaniem niż szła rewolucji, która doprowadziła do ogromnych zniszczeń* – mówił do licznie zgromadzonych widzów prof. Kilian.

Jako ostatnia przed rozpoczęciem sztuki głos zabrała występująca tego wieczora Zofia Kulisewicz, wiolonczelistka Filharmonii Częstochowskiej i Polskiej Opery Królewskiej, która opowiedziała widzom o kompozycjach, które będą mogli usłyszeć w postaci ilustracji muzycznych spektaklu. Wśród nich znalazły się m.in. dzieła Krzysztofa Pendereckiego (*Ciaccona – In Memoriam Giovanni Paolo II*), Karola Szymanowskiego (*La Fontaine d'Arethuse*), Fryderyka Chopina (*Trio G-moll op. 8*) i Witolda Lutosławskiego (*Bukoliki*). Co ciekawe, w trakcie spektaklu swoją światową premierę miał utwór Alexandra Tansmana zatytułowany *Lullaby*. Po zapowiedzi repertuaru muzycznego rozpoczęła się uroczysta premiera spektaklu *Brat naszego Boga* Karola Wojtyły w wykonaniu studentów Angelicum.

Spektakl ten jest częścią szerszego przedsięwzięcia, którego organizatorzy – Instytut Kultury św. Jana Pawła II, Teologia Polityczna i Fundacja Świętego Mikołaja – pragną na nowo zbudować pomost między światem sztuki a wiarą religijną. Tak komentuje ten pomysł pomysłodawca i dyrektor programowy Instytutu Kultury św. Jana Pawła II, Dariusz Karłowicz: *Jan Paweł II nie miał żadnych wątpliwości, że*

Jan Paweł II nie miał żadnych wątpliwości, że Kościół potrzebuje sztuki. Sam był artystą i doskonale rozumiał artystów

Kościół potrzebuje sztuki. Sam był artystą i doskonale rozumiał artystów. Jego dramaty są doskonałym przykładem tego, jak w sztuce spotykać się mogą ze sobą żywa

wiara, teologia i filozofia. Czas najwyższy by duch „Listu do artystów” wrócił znów do Kościoła.

Realizację spektaklu dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

fot. Fabio Pignata

*

Instytut Kultury św. Jana Pawła II jest interdyscyplinarną instytucją naukowo-dydaktyczną powołaną na Wydziale Filozofii Papieskiego Uniwersytetu św. Tomasza z Akwinu (Angelicum) w Rzymie w stulecie urodzin Jana Pawła II. Misją Instytutu jest refleksja nad najważniejszymi problemami współczesnego Kościoła i świata inspirowana życiem i myślą św. Jana Pawła II. Celem Instytutu jest więc nie tylko badanie dorobku Wielkiego Papieża, ale również myślenie

wraz z nim o najważniejszych sprawach kultury duchowej, a więc np. solidarności, miłosierdziu, sztuce chrześcijańskiej, miejscu Kościoła we współczesnym świecie czy kryzysie duchowym Europy.

Instytut jest współprowadzony przez Fundację Świętego Mikołaja (wydawcę Teologii Politycznej) i ufundowany przez prywatnych darczyńców z Polski. Zapraszamy serdecznie do ich grona!

>> <https://teologiapolityczna.pl/jp2>